

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

לפני כב' השופטת זהר דולב להמן

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אריאל סטרול

נגד

הנאשם יפים בס
ע"י ב"כ עוה"ד ענת הדד

גזר דין

כתב האישום והכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן ב-**איומים**, עבירה בהתאם לסעיף 192 ל-**חוק העונשין**, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**) ו-**תקיפת בת זוג**, עבירה בהתאם לסעיפים 379 ו-382(ב) ל-**חוק העונשין**, שבוצעו כלפי גב' אינה בס (להלן: **המתלוננת**), אשתו מזה כמעט 3 עשורים. לנאשם ולמתלוננת ילדה משותפת, אשר ביום האירוע היתה קטינה כבת 11 (להלן: **הבת**) והם גרו יחד בדירה באשדוד (להלן: **הדירה**).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ב-25.3.23, המתלוננת והבת שבו לדירה ואירע ויכוח בנושא חוג של הבת. ב-00:01 ירדה המתלוננת עם הכלב לטיול. כשחזרה, אמר לה הנאשם שהיא מוציאה אותו מאיזון ומשגעת אותו. בהמשך, במהלך שיח בין השניים, איים הנאשם על המתלוננת בכך שיהרוג אותה ויתאבד, חזר על דברי איום אלו מספר פעמים ואף הדגים באמצעות ידיו והצביע על צווארה לשאלתה כיצד יעלים אותה מהעולם. גם לאחר שהמתלוננת הבהירה לנאשם כי הוא מאיים עליה, המשיך הנאשם באיומיו. לאחר שהמתלוננת הביעה חששה מפניו, ניסתה להרגיעו והודיעה לו שרוצה לצאת, הנאשם לא נענה, חסם יציאתה, אמר לה שתשב ותתקשר למשטרה. לבסוף נטל את כדוריו הרפואיים והשניים הלכו לישון. למחרת בבוקר, בעת שהמתלוננת הכינה ארוחת בוקר, אמר לה הנאשם כי חלם "ששבר לה את הראש באמצעות פטיש ושירד לה דם". בתגובה לשאלת המתלוננת שאלה מה רוצה ממנה, אחז הנאשם בחוזקה בצווארה באמצעות ידיו, המתלוננת הדפה את הנאשם וצעקה, הנאשם ניגש לשידה בסלון, הצביע לכיוון פסל, הרימו לעברה ואמר שישבור את ראשה באמצעותו. המתלוננת התקשרה למשטרה, הנאשם עזב את הדירה וחזר טרם הגעת השוטרים.

קביעת מתחם העונש ההולם

3. הנאשם הורשע בשתי עבירות כלפי אותה מתלוננת, אשר בוצעו באותו מקום, בהפרש של יום, על רקע מערכת היחסים בין השניים וקיימת ביניהן זיקה. לפיכך, בהתאם להוראת תיקון 113 ל-**חוק העונשין**, "מבחן הקשר ההדוק" שנקבע ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) (להלן: **הלכת ג'אבר**) – אני קובעת כי מתקיים "**הקשר ההדוק**" שנקבע ב-**הלכת ג'אבר** וכי מדובר ב-"**תכנית עבריינית אחת**". כך עולה גם מטיעוני ב"כ הצדדים. בקביעת מתחם העונש ההולם התחשבותי, בהתאם לסעיף 40ג(א) ל-**חוק העונשין**, באמות המידה ואבני הבוחן הבאות –

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

א. בביצוע העבירות פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על כבוד האדם, שלמות הגוף, הביטחון האישי בכלל והביטחון האישי בד' אמות התא המשפחתי בפרט, כטענת ב"כ המאשימה, כמו גם על שלמות התא המשפחתי. עבירת האיומים באה להגן גם על האוטונומיה ועל שלוות הנפש. על הצורך בהגנה על ערכים אלו עמדה הפסיקה לא אחת. כך למשל ברע"פ 538/21 פלוני נגד מדינת ישראל (4.2.21) נקבעו דברים הרלוונטיים גם לענייננו (הגם ששם הורשע גם בתקיפת הבת) –

"תופעת האלימות במשפחה היא תופעה נפסדת הפוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון, כבודן ושלמות גופן של נשים, בתוך ביתם, מבצרים... בהתאם לכך, נדרשת ענישה מוחשית, אשר יש בה כדי להרתיע עבריינים פוטנציאלים מנקיטת אמצעי אלימות כלפי בני משפחתם".

ב. מידת הפגיעה בערכים המוגנים לא מבוטלת, בהתחשב בכך שמדובר באירוע מתמשך, בתוכן המלל המאיים ובכך שלאיומים התלווה אקט פיזי של תקיפה. אלימות במשפחה בכלל, ואלימות כלפי בת זוג בפרט, היא תופעה נפוצה ומכוערת שיש להוקיעה. לצד זאת, בהינתן שמדובר באירוע חד-פעמי, יחיד ונקודתי, אשר לא אפיין את המערכת הזוגית (כפי שיפורט בהמשך), לא מדובר בפגיעה שעוצמתה זהה לזו הנגרמת מתקיפה חוזרת של בת זוג לאורך שנים. על החומרה הטמונה באלימות במשפחה עמד כב' הש' גובראן בע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.11) –

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שרוי התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף"

ג. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, החל מענישה צופה פני עתיד וכלה במאסר מאחורי סורג ובריח לתקופות, שאורכן תלוי בתדירות, תכיפות ועוצמת האיומים והתקיפות, תוצאותיהן ונסיבות ביצוע העבירות. במהלך הטיעונים לעונש הופניתי לפסיקה ועליה צרפתי פסיקה נוספת. כל מקרה לנסיבותיו ויש לאבחן את המקרים השונים לענייננו של הנאשם שלפניי, אם כי יש גזרי-דין שמהם ניתן לגזור אמת-מידה עונשית הולמת, כמפורט להלן –

1) רע"פ 7561/23 פלוני נגד מדינת ישראל (19.10.23), אליו הפנה ב"כ המאשימה – נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על מתחם הנע ממאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. איים על גרושתו מספר פעמים כי יהרוג אותה, אם לא תעשה מה שאמר לה ותספר להוריה שקיימה יחסי מין עם הנאשם ועם אדם אחר. באחת הפעמים, כשהצמיד חפץ לראשה, התעלפה המתלוננת ולאחר הפעם האחרונה עברה עם ילדיה למקלט לנשים נפגעות אלימות. הושתו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 8 חודשי מאסר מותנה, 2,500 ש"ח פיצוי ו-5,000 ש"ח התחייבות, תוך התחשבות בהודייתו והעדר עבר.

* קיים דמיון בנסיבות ביצוע עבירות האיומים, לרבות היות האירועים מתמשכים

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

והשימוש בחפצים, עם זאת שם לא בוצעה תקיפה. משכך ניתן לגזור אמת מידה עונשית הולמת, אולם בעניינו המתחם צריך להיות חמור יותר. מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, לגבי השוני בנסיבות האישיות שונות, בהינתן ששם דובר בזוג גרוש עם 7 ילדים, במי שלא לקח אחריות על מעשיו וקיום סיכון להישנות העבירה – בניגוד לעניינו.

(2) רע"פ 5608/23 דדון נ' מדינת ישראל (27.7.23) (להלן: ענין דדון), אליו הפנה ב"כ המאשימה – בגין הרשעתו ב-2 כתבי אישום שכללו **3 עבירות אימים** ב-"מכות רצח" ובהרס חיי גרושתו נקבעו שני מתחמים, שתחילתם במספר חודשי מאסר בפועל, אשר ניתן לרצותם בעבודות שירות עד 12 ו-15 חודשי מאסר בהתאמה. על מי שלחובתו עבר הכולל 4 הרשעות, לרבות באלימות כלפי בת זוג, בגינן אף ריצה עונשי מאסר בפועל, ואשר נקבע כי לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, חרף הודאתו, וכי התקשה להפנים הפסול שבהם ולהביע אמפתיה כלפי המתלוננת – הושתו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, 1,000 ₪ קנס ו-2,000 ₪ פיצוי, בהינתן כי לא השתלב בהליך טיפולי להפחתת מסוכנותו והמתלוננת עדין חוששת מפניו

* מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי ב-ענין דדון הנסיבות שונות מאלו שלפני, הן לקולא והן לחומרא, שכן שם מדובר היה ב-2 כתבי אישום, אולם שם האימים היו בטלפון ולא במפגש פרונטלי ולא בוצע שימוש בכוח פיזי. משכך ניתן לגזור אמת מידה עונשית הולמת מ-ענין דדון לעניינו. לצד זאת, קיים שוני משמעותי בנסיבות האישיות, בהינתן עבר פלילי שכלל 4 הרשעות, לרבות באלימות כלפי בת הזוג, אי נטילת אחריות מלאה על מעשיו, ואי השתלבות בטיפול – בניגוד למקרה שלפני.

(3) רע"פ 6979/22 דודקה נ' מדינת ישראל (30.10.22) (להלן: ענין דודקה), אליו הפנה ב"כ המאשימה – נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור (בקשתו לחזור מהודאתו נדחתה אף היא). נקבע מתחם 12-30 בגין 2 אירועי אלימות בהפרש של כשבוע, שכללו אימים, תקיפה ותקיפה שגרמה לחבלה של ממש – כולם כלפי בת הזוג. לאחר שיצאו מבילוי אצל חברים בו שתו לשוכרה, משך הנאשם למתלוננת בשערה, דחף אותה, וכיבה סיגריה על צווארה. כשניסתה לצאת מהרכב ונפלה, סטר בפניה ועוברי אורח סייעו לה להגיע לדירתה. כשהגיע לדירה הטיח ראשה בדלת. למחרת, לאחר שהמתלוננת הודיעה לו כי תעדכן את אמו על שהתרחש, איים עליה ברצח. כשבוע קודם לכן כלבתם הקיאה ברכב פעמים, המבקש משך בשערותיה של המתלוננת, דחף ראשה לקיא של הכלבה ודרש שתנקה, תוך גידופה. הושתו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ו-5,000 ₪ פיצוי, תוך התחשבות בהיעדר עבר פלילי ובהודאתו, כמו גם בקושי בנטילת אחריות, אי הכרה בדפוסי אלימות ושימוש לרעה באלכוהול. נקבע שאין בטענה לגבי הפגיעה בהסדרת מעמדו בישראל משום עילה להקלת בעונש.

* מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי בהינתן שהנסיבות ב-ענין דודקה שונות וחמורות מאלו שלפני – אלימות קשה, עד כדי חבלה של ממש, השפלה וביזוי המתלוננת – לא ניתן לגזור אמת מידה עונשית רלוונטית לעניינו, בנוסף לשוני בנסיבות האישיות.

(4) רע"פ 8926/21 דוקרק נ' מדינת ישראל (29.12.21) (להלן: ענין דוקרק), אליו הפנה ב"כ המאשימה – נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין שקיבל ערעור המדינה, תוך שנקבע כי העונש "אינו סוטה באופן קיצוני ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה". בגין הרשעתו בתקיפת בת זוג ואימים (הכה באגרופים, סטירות ובעיטות ואיים בהזדמנויות שונות) נקבע בעפ"ג (מחוזי-ב"ש) 33799-05-21 מדינת ישראל נ' דוקרק (8.12.21) כי מתחם שתחילתו במאסר קצר עד 18 חודשי מאסר בפועל לא נותן מענה עונשי הולם

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

וראו לביצוע העבירות נוכח ריבוי, משך הזמן שבוצעו ותוצאותיהן. נקבע כי 4 אירועי אלימות מחייבים קביעת מתחם המתחיל ב-12 חודשי מאסר בפועל וכי הענישה צריכה לכלול מאסר בפועל מעל הרף התחתון, בהינתן עברו (הגם שאינו מכביד), החרטה המסוייגת ותוך התחשבות גם במעצרו מאחורי סורג ובריח ובפיקוח אלקטרוני. העונש הוחמר מ-2.5 ל-9 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בעבודות שירות והוכפל רכיב הפיצוי ל-10,000 ₪. המאסר המותנה נותר על כנו.

* מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי ב-ענין דוקרקד דובר על עבירות חמורות מהמקרה שלפני, ובכלל זה ריבוי אירועי איומים ותקיפה, לרבות כשהיתה המתלוננת בהריון, תוך גרימת חבלות של ממש, שכללו נפחות במקומות שונים בגוף ומשכך ברי כי המתחם בתיק שלפני צריך להיות נמוך מזה שנקבע ב-ענין דוקרקד. במסגרת גזירת העונש יש להתחשב גם בשוני בנסיבות האישיות, לרבות בכל הנוגע להליך הטיפול ולעבר הפלילי.

5) רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.20), אליו הפנה ב"כ המאשימה – נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור. בגין הרשתתו, לפי הודאתו, בתקיפה ואיומים כלפי אשתו בשלושה אירועים שונים (האחד – בעיצומו של ויכוח דחף כיסא לכיוונה, הכה באגרוף בפניה, נטל סכין, הצמידה למותנה ואמר "זהו! זה הסוף שלך, אני ארצח אותך היום. היום זה היום האחרון שלך"; השני – כשבועיים לאחר מכן, במהלך ויכוח, הכה במכות אגרוף בידה וגרם לה לשטף דם; השלישי – בעט ברגלה מספר בעיטות וגרם לה לשטפי דם) – נקבע מתחם ממספר חודשי מאסר בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל. תוך התחשבות בהודאתו ובנסיבותיו האישיות – הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ו-4,000 ₪ פיצוי. בדחותו הבקשה, קבע כב' הש' אלרון, כי מעשיו החמורים, הפגיעה במתלוננת פעם אחר פעם והאיום לרצוח אותה, מחייבים ענישה מחמירה, הכוללת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

* מקובלת עלי טענת ב"כ הנאשם, כי בשונה מעניינו, שם דובר על 3 אירועי תקיפה חוזרים ונשנים, בהפרשי זמן – בעוד שבמקרה שלפני מדובר באירוע אחד, שהחל באיומים ולמחרת גלש לאלימות פיזית, ללא חבלות. בנוסף, אין בעניינו רקע קודם של אלימות כלפי המתלוננת. לכן לא ניתן לגזור אמת מידה עונשית רלוונטית לעניינו.

6) רע"פ 6485/20 ביטון נ' מדינת ישראל (11.1.21) (להלן: ענין ביטון) – נדחתה בקשת רשות ערעור על ע"פ 11523-06-20 ביטון נ' מדינת ישראל (2.8.20), אליו הפנתה ב"כ הנאשם. בגין הרשתתו, לפי הודאתו, בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית ואיומים – נקבע מתחם הנע ממאסר קצר שניתן לריצוי בעבודות שירות עד שנת מאסר לצד ענישה נלווית. על מי שסטר לאשתו, חנק אותה ובעט בה, על רקע ויכוח בניהם. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות בשפתה העליונה, בצווארה, מאחורי אוזנה ובעיניה. בהמשך איים הנאשם על המתלוננת שהוא "ירצח אותה וישב עליה מאסר עולם". בהתחשב בנסיבותיו האישיות והעדפת הפן השיקומי – נקבע עונשו בתחתית המתחם. בית המשפט הסתפק ב-24 ימי המעצר שריצה והשית 140 שעות של"ץ, מאסר מותנה וצו מבחן לשנה. עתירת ההגנה לביטול הרשעה נדחתה במחוזי ובעליון.

* גם ב-ענין ביטון דובר באירוע יחיד של תקיפה, שתוצאותיו לא היו ברף חומרה גבוה ואיומים ומשכך ניתן לגזור אמת מידה עונשית הולמת לעניינו, קל וחומר כשההגנה היא זו שהפנתה לפסיקה זו לצורך השוואה.

7) עפ"ג (מחוזי-ת"א) 39724-01-21 משרקי נ' מדינת ישראל (8.3.21) – התקבל ערעור על

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

גזר הדין בת"פ (שלום-ת"א) 37143-01-18 מדינת ישראל נ' משרקי (10.12.20) (להלן: ענין משרקי), אליהם הפנתה ב"כ הנאשם, כך שבוטל צו השל"ץ אך ההרשעה נותרה על כנה – כחודש עובר ליום העבירה נפרדו הנאשם והמתלוננת, לאחר שניהלו זוגיות שנמשכה כשנה. הנאשם חיטט בטלפון הנייד של המתלוננת בשל חשדו כי היא מנהלת קשר עם אחר, תקף אותה בכך שתפס בזרועה בחוזקה, השכיב אותה על המיטה, תפס בידה וסטר לה מספר פעמים על הפנים. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלוננת המטומות בידיה ושמלתה נקרעה. נקבע מתחם ממאסר מותנה לצד של"צ ואף מאסר קצר ולו בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות. לאחר התחשבות בנסיבותיו האישיות הושתו מאסר מותנה, צו מבחן לשנה ו-1,200 ₪ פיצוי.

8) ת"פ (שלום-אשק') 45348-04-21 מדינת ישראל נ' אלוש (12.7.23), אליו הפנתה ב"כ הנאשם – נקבע מתחם ממאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות עד מאסר בפועל. על מי שחרף הוראה חוקית המורה על הרחקתו מבת הזוג, תקף אותה בכך שחנק אותה, צבט אותה, משך בשערה, תפס בה בחוזקה ודרש ממנה להטיל את מימיה לצורך ביצוע בדיקת הריון, תוך מתן משקל לקולא להודאתו בהזדמנות הראשונה, לעמדת המתלוננת שלא חפצה בענישתו, נסיבות חייו, עברו הנקי, חלוף למעלה משנתיים, שיתוף הפעולה עם הליכי טיפול והמלצת שירות המבחן – כב' הש' בונדה חרגה מהמתחם וגזרה 250 שעות של"ץ, מאסרים מותנים, 1,000 ₪ קנס והתחייבות.

9) ת"פ (שלום-אשק') 10011-02-19 מדינת ישראל נ' חנן (19.10.22), הפנתה ב"כ הנאשם – בגין תקיפת בת זוג והיזק לרכוש נקבע מתחם ממאסר מותנה לצד של"ץ עד 9 חודשי מאסר בפועל, שיכול שירוצה בעבודות שירות. תקף באגרופ את אשתו, גרם לה לנפיחות בשפתיים ודימום קל מהפה וכ-4 חודשים עובר לכך שבר לה טלפון נייד. תוך התחשבות בעברו הנקי, הודאה בהזדמנות הראשונה, נטילת אחריות, נסיבות חייו, חלוף למעלה מ-3.5 שנים, שיתוף פעולה עם הליך טיפולי מספר שנים והמלצת שירות המבחן – גזרה כב' הש' בונדה 220 שעות של"ץ, צו מבחן לשנה, מאסרים מותנים, התחייבות וקנס.

10) ת"פ (שלום-ראשלי"צ) 20102-10-20 מדינת ישראל נ' פרדה (13.12.21), אליו הפנה ב"כ המאשימה – בגין הרשתתו, על פי הודאתו, באיומים כלפי גרושתו ודודתה, שהושמעו באוזני הדודה ונשלחו אליה בהודעות קוליות – נקבע מתחם 6-16 חודשי מאסר וענישה נלווית. לחובתו עבר באיומים ואלימות כלפי אותה מתלוננת, שסבלה מהנאשם מעל לעשור. שירות המבחן התרשם שנשקף סיכון רב למתלוננת, בין היתר משום שצמצם וטשטש חומרת מעשיו, השליך המניע על המתלוננת, עשה שימוש באלכוהול כדי להתמודד עם קשייו, שלל נזקקות טיפולית, התקשה לבחון חלקיו התוקפניים ולהכיר בפגיעה במתלוננת. נוכח כל אלו שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית. גם בדבריו לעונש לא הביע חרטה או אמפתיה למתלוננת ודיבר רק על עצמו. הושתו 13 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה במצטבר, כך שנגזרו 17 חודשי מאסר בפועל, הופעלה התחייבות קודמת ובנוסף הושתו מאסר מותנה והתחייבות.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

11) ת"פ (שלום-אשק"י) 45942-12-20 מדינת ישראל נ' דאוד (13.6.21), אליו הפנתה ב"כ הנאשם – בגין איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפת בת זוג נקבע מתחם ממאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירותו עד שנת מאסר בפועל. ברקע החשש שהמתלוננת בוגדת בו תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפס אותה בחוזקה בחזה ואיים עליה "את יודעת מי אני אני, אני מוסלמי, אף אישה לא תבגוד בי ואני אהרוג אותך". במועד מאוחר יותר שבר הנאשם טלוויזיה וכלי המטבח בבית, דחף את המתלוננת, אשר בתגובה הכתה אותו באגרוף עד שהשכן ביקש להרגיע את הרוחות. הנאשם שב לדירה, המתלוננת פתחה פתח צר, אך הנאשם דחף את הדלת לעברה והיא נפלה. תוך התחשבות בהודאתו, העדר עבר והחיסכון בזמן שיפוטי – הושתו 37 ימי מאסר (כתקופת ימי מעצרו), מאסרים מותנים, 4,000 ₪ פיצוי למתלוננת והתחייבות.

12) ת"פ (שלום-ב"ש) 70492-12-20 מדינת ישראל נ' סחול (18.3.21), אליו הפנתה ב"כ הנאשם – בגין תקיפת בת זוג שגרמה לחבלה של ממש נקבע מתחם הנע ממאסר קצר עד 12 שנות מאסר בפועל. בעקבות ויכוח עם רעייתו, דחף אותה וסטר בחוזקה בפניה בנוכחות ילדיהם. כשהמתלוננת טלפנה לבקשת עזרה ואמרה לנאשם כי בכוונתה לקחת את הילדים ולעזוב, כרך הנאשם זרועו סביב צווארה חנק אותה וגרר אותה לחדר השינה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת חבלות. תוך התחשבות בהעדר עבר, עמדת המתלוננת, נטילת אחריות לצד חיסכון בזמן שיפוטי יקר – הושתו 45 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ומאסר מותנה.

13) ת"פ (שלום-אשק"י) 68356-02-19 מדינת ישראל נ' צ'לומביטקו (20.12.20), אליו הפנתה ב"כ נאשם – בגין הרשתתו בתקיפת בת זוג ואיומים נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה, עובר במאסר שניתן לרצותו בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר. לאחר שהנאשם השליך מפתחות רכבה של המתלוננת מהחלון, המתלוננת סטרה לו וחזרה לישון. הנאשם הפך את המיטה בעוד המתלוננת שוכבת עליה והמתלוננת נפלה על הרצפה. הנאשם איים כשהוא אוחז בסכין ואמר שלאנוס זה 18 שנה אך לרצוח זה 5 שנים, לאחר שנתן לה את הסכין, ניסה להוציאה מהדירה, דחף אותה, תפס בצווארה ומשך אותה לעבר דלת הכניסה עד שהמתלוננת נאלצה לנשוק את הנאשם מתוך הגנה עצמית. תוך התחשבות בהודאתו, היותו נעדר עבר, חלוף כשנתיים מביצוע העבירות במהלך עבר הליך טיפולי, הושת מאסר מיום 25.2.19 עד יום 6.3.19 כתקופת מעצרו, מאסר מותנה, 2,500 ₪ פיצוי למתלוננת, התחייבות וצו מבחן למשך שנה.

14) ת"פ (שלום-ת"א) 49276-02-19 מדינת ישראל נ' פלוני (2.8.20), אליו הפנתה ב"כ הנאשם – בגין הרשתתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש נקבע מתחם הנע ממאסר מותנה לצד צו שלי"ץ ואף מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות ופיצוי למתלוננת. במהלך בילוי במועדון בתל אביב התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת, זוגתו כשנה וחצי, במהלכו עזבה המתלוננת את המועדון. סרבה לבקשת הנאשם לשוב והחלה לצעוד לעבר נמל תל אביב. הנאשם יצא אליה, פגש בה ביציאה מהנמל, סטר בפניה מספר פעמים, חבק צווארה ואף נגח בפנייה. למתלוננת

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

נגרמה נפיחות באפה, בלסת התחתונה והיא דיממה מאפה. על צעיר כבן 22, נעדר עבר, שהודה בפתח משפטו, חסך זמן שיפוטי והעדת המתלוננת, אשר ביצע את העבירה כשהיה חייל בצה"ל, תוך התחשבות בנסיבות חייו האישיים, נטילת אחריות מלאה, הבעת צער וחרטה והטיפול שעבר, הושתו 200 שעות של"ץ, צו מבחן, מאסר מותנה ו-1,000 ₪ פיצוי למתלוננת.

15) ת"פ (שלום-ת"א) 45366-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני (12.5.20), אליו הפנתה ב"כ הנאשם – בגין הרשעתו על פי הודאתו באיומים, הפרת הוראה חוקית ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש לבת זוג נקבע מתחם הנע ממאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות עד 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. הנאשם והמתלוננת היו בני זוג פרודים. המתלוננת התגוררה ברמת גן עם בנם המשותף. במאי 2016 איים הנאשם על המתלוננת ועל בנו שירצח אותם ויגלגל את בנו בשטח. ב-28.9.16 חתם הנאשם על כתב ערובה. ב-2.10.16 השאיר הנאשם בחדר של בנו בדירה ברמת גן, בניגוד להוראה שניתנה כשורה, פתק בו איחל לו שנה טובה ובקשו לפנות את הבית עד כניסת החג. באותו יום נכנס הנאשם לבית המתלוננת, שניסתה למנוע כניסתו לחדר השינה, הנאשם דחף אותה בעודה אוחזת בספל. המתלוננת נפלה על הרצפה והספל התנפץ. למתלוננת נגרמו חבלות של ממש באצבעה ושבר ביד ימין. תוך התחשבות בהודאה, העדר עבר, מצבו הנפשי, נסיבות חייו, הטיפול שעבר ומשיקולי שיקום, הושתו 200 שעות של"ץ, צו מבחן, מאסר מותנה, התחייבות ו-1,500 ₪ פיצוי למתלוננת.

16) ת"פ (שלום-ק"ג) 47161-04-16 מדינת ישראל נ' יונגר (26.12.17), אליו הפנתה ב"כ הנאשם – בגין הרשעתו על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג ואיומים, ב-2 אישומים נקבע מתחם 6–18 חודשי מאסר. על פי עובדות האישום הראשון, הנאשם סטר למתלוננת (אשתו דאז) במהלך ויכוח, ולאחר שענתה לו שרוצה להתגרש אחז בצווארה וגרם לסימן אדום. המתלוננת ברחה. הנאשם איים על המתלוננת באמצעות סכין באומרו "אני ארצח אותך ואין לי מה להפסיד בחיים". במועד אחר הצמיד כרית לפניו וחסם עמה את פיה. על פי עובדות האישום השני, לאחר שהרטיבה בטעות את חולצתו כשהתקלחה, הוציא חגורת מכנסיו, הצמיד את המתלוננת לארון וחיבט בארון פעמיים, במכה השלישית פגע ביד המתלוננת וגרם לסימן אדום בידה. בערב סוכות כשאחת הכוסות ממגשה נפלה, איים עליה שירצח אותה ואין לו מה להפסיד. תוך התחשבות בחלוף כ-3 שנים מביצוע העבירות, העדר עבר, מעצרו כשבוע והיותו בתנאים מגבילים תקופה ארוכה, מאחר שנמצא כי הוא לא כשיר טוטאלית לבצע עבודות שירות, משום שמאז פציעתו מטיל קסאם הוא מרותק לכיסא גלגלים, עבר אירוע מוחי, זקוק לסיוע בפעולות יום יומיות ואין אפשרות להעסיקו ללא סיכון חייו, כמו גם בעמדת המתלוננת שביקשה שלא להענישו. משכך הושתו מאסרים מותניים, 8,000 ₪ קנס ו-15,000 ₪ התחייבות.

17) ת"פ (שלום-ק"ג) 16077-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (7.4.16), אליו הפנתה ב"כ הנאשם – בגין הרשעתו באיומים ותקיפת בת זוג נקבע מתחם הנע משל"ץ ומאסר מותנה עד 9

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

חודשי מאסר בפועל. במהלך שהותם באירוע, צעק הנאשם על המתלוננת שתצא איתו, חטף קביים מאחר, אחז בהם באופן מאיים ואמר כי יפגע במי שיתקרב, זרק את הקביים, רץ לעבר בת זוגו, סטר בפניה, דחף אותה מהשולחן והיא נפלה מהכיסא. אחראי האבטחה באולם ניסה להרחיק את הנאשם, אשר השתחרר מאחיזתו, רץ החוצה תוך השמעת איום כי ירצח אותה ואת כל מי שיתערב. בהתחשב בחלופי כ-3.5 שנים מביצוע העבירות, הודאתו, נסיבותיו האישיות, לרבות עברו הנקי הושתו 200 שעות של"ץ, מאסרים מותנים, התחייבות ופיצוי למתלוננת.

18) ת"פ (שלום-ראשל"צ) 24254-10-12 מדינת ישראל נ' פלוני (11.12.14), אליו הפנתה ב"כ הנאשם – בגין הרשעתו בתקיפת בת זוג ואיומים נקבע מתחם הנע ממאסר צן צנה עד 6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות. בויכוח בינו בין אשתו במהלכו ביקשה להתגרש, איים "אם תעשי משהו להוציא אותי מהבית אני אראה לך מה זה". המתלוננת ניגשה לקחת את התינוק המשותף, הנאשם דחף אותה ואמר לה "את לא לוקחת את התינוק". בהתחשב בנסיבות אישיות, בכך שמאסר יפגע קשה במתלוננת מאחר שבני הזוג חיים יחד ומגדלים את ילדם המשותף כשהוא המפרנס העיקרי, קשיי קליטה ושיקום מערכת היחסים הושתו מאסרים מותנים.

ד. בפסיקה עוברת כחוט השני חשיבות **נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, בהתאם לסעיף 41ט ל-חוק העונשין. אין דין תקיפה חד-פעמית כדין אלימות מתמשכת, אין דין אלימות בתוך המשפחה כדין אלימות כלפי אחרים, אין דין עבירת אלימות אחת כדין אלימות שלצידה עבירות נוספות, ואין דין תקיפה סתם כדין תקיפה שגרמה לחבלות, ובמסגרת זו יש לתת את הדעת לכמות, היקף ועוצמת החבלות. בעניינו, התחשבתי בנסיבות הבאות –

1) תכנון מוקדם – אמנם האירוע החל בויכוח שהתלהט וללא תכנון מוקדם, אך לא ניתן להתעלם מכך שמדובר בעבירת איומים מתגלגלת, כשבכל שלב יכל הנאשם להפסיק, אך למרות שהמתלוננת אמרה לו שהוא מאיים עליה וחרף הבעת החשש מפניו – המשך הנאשם לאיים. למחרת אמר כי חלם ששבר ראשה בפטיש, אחז בחוזקה בצווארה ולאחר מכן ניגש לפסל, הרימו ואיים לשבור באמצעותו את ראשה. לכן יש לדחות הטענה כי המשך התנהלות הנאשם היתה ספונטנית.

2) הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירות.

3) הנזק שנגרם מביצוע העבירות – הגם שכתוצאה מהתקיפה לא נגרמו חבלות פיזיות, נקל לשער עוצמת הפחד והבושה, שהיו מנת חלקה של המתלוננת, כפי שעולה גם מעובדות כתב האישום בהן הודה והורשע. זאת ועוד, כפי שקבע כב' הש' אלרון בסעיף 12 להחלטתו ב-ענין דודקה –

"לצד הנזק הפיזי אשר נגרם לקרבנות העבירה, עבירות מעין אלו פוגעות בתחושת הביטחון של בני המשפחה; הן מבוצעות בהיחבא ומקשות על גילויין והענשת העבריינין;..."

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

4 הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה רב ומשמעותי אף יותר – לא אחת עדים אנו לתוצאות הקשות, פיזית ונפשית, של עבירות אלימות במשפחה, אשר לצערנו באופן שכיח מדי מסתיימות בנוזקים חמורים בגוף ובנפש ואף חלילה באבדן חיים. עבירות אלימות במשפחה "עלולות להסלים במהרה לכדי תוצאה טראגית של ממש, כפי שארע לא פעם" [ראו סעיף 12 להחלטת כב' השי' אלרון ב-ענין דודקה]. אין להקל ראש גם בפגיעות הרגשיות, בתחושת הביטחון ובתחושת המוגנות של קורבנות העבירה ושל סביבתם הקרובה והרחוקה.

5 הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות – וויכוח בין הנאשם למתלוננת על רקע חינוך הילדה. מהתסקירים עלה, כי לרוב הוויכוחים בין בני הזוג היו סביב אופי חינוך בתם, כשהנאשם רצה שהבת תהיה אסרטיבית, עצמאית ודעתנית יותר, אך המתלוננת סברה כי לבתם יש קצב התפתחות שונה, שלא תואם את ציפיותיו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

4. הנאשם הורשע בשתי עבירות המהווה אירוע אחד. בהתחשב בחומרת הדברים שנאמרו והקונקרטיות שלהם, נסיבות ביצוע העבירה לרבות התמשכות האיומים, מידת אשמו של הנאשם, הזיקה בין העבירות וסמיכותן, מידת הפגיעה בערכים החברתיים ומדיניות הענישה הנהוגה – **מתחם העונש ההולם הוא 6–18, לצד ענישה נלווית, הכוללת מאסרים מותניים ועיצומים כספיים.**

בהתאם להוראות סעיף 40ח' ל-חוק העונשין, בקביעת מתחם הקנס שומה על בית המשפט לבחון היכולת הכלכלית של הנאשם, שכן לא הרי פלוני כאלמוני. מטעם ההגנה לא הוגשו אסמכתאות המעידות על מצב כלכלי קשה או גבולי. לפיכך **מתחם הקנס 1,000 ₪–5,000 ₪.** בהתחשב בכך שבני הזוג חיים יחד ומנהלים משק בית משותף ובהינתן דברי המתלוננת לזכות הנאשם במסגרת הטיעונים לעונש – לא מצאתי לנכון להשית פיצוי לטובת המתלוננת.

גזירת העונש המתאים לנאשם ושיקולי שיקום

5. הבחינה אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, בהתאם לסעיף 40 ד-ל-חוק העונשין, לפיו משבית המשפט "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם" כרוכה בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא ל-חוק העונשין, כפי שאלו עלו מטענות ב"כ הצדדים, הראיות לעונש ובפרט דברי המתלוננת שהעידה לזכות הנאשם, תסקירי שירות המבחן נושאי תאריכים 8.9.24 ו-1.1.25, חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 19.12.24 ודברי הנאשם עצמו, הכל כמפורט להלן –

א) הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו ומצבו הרפואי המורכב – הנאשם כבן 67. מצבו הרפואי מורכב, כעולה מ-טל/2 מיום 13.9.23 ו-טל/4 מיום 17.9.24, מהתסקירים וחוות הדעת – מחלת גאוט, כבד שומני, ציסטות פשוטות מרובות ב-2 הכליות, הגדלה שפירה של הערמונית, עבר צינתור לפני כעשור שהדגים מחלה תלת כילית, עבר PTCA עם השתלת 5 סטנטים, לפני כ-35 שנים עבר תאונת דרכים קשה עם שברים מרובים, בעקבותיה היה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

מרותק לכסא גלגלים, עבר ניתוח החלפת מפרק ירך שמאל וקיבוע מימין, דיסליפידמיה משולבת, השמנת יתר מזה למעלה מ-3 עשורים ומזה למעלה מעשור טרום סוכרתי (אך חרף כל אלו לא עוסק בפעילות גופנית, לא שומר על תזונה נבונה ומעשן כ-2 חפיסות ליום). הנאשם זקוק להמשך מעקב תדיר וקבוע של קרדיולוג ואנדוקרינולוג.

בנתונים אלו, ברי כי השתת מאסר, ולו בעבודות שירות תהווה פגיעה בנאשם מעבר לפגיעה הנגרמת לנאשמים אחרים, שזה להם מאסרם הראשון. לצד זאת, נמצא הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות עם מגבלות.

(ב) נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להם השפעה על ביצוע מעשה העבירה - כעולה מהתסקיר, יחס הוריו אליו היה מרוחק ומנוכר, שכן היו צעירים מדי כשנולד ולא פנויים לגידולו, כך שרוב הזמן בילה עם סבתו, אשר לתחושתו אהבה אותו יותר מהוריו. הנאשם תיאר מערכת יחסים מורכבת ואלימה של האב כלפי האם וכלפיו, אשר כללה שתלטנות, אלימות מילולית ונפשית. חש נבגד על ידי אימו, שלא הגנה עליו ובחרה לעמוד בפאסיביות מול התנהגות האב. בנוסף הנאשם לא דובר עברית, מה שהקשה עליו להשתלב ולהתערות בחברה הישראלית.

(ג) נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומאמציו לחזור למוטב - הנאשם הודה בביצוע העבירות בשלב מוקדם של ההליך, הודאה המגלמת חסכון בזמן שפוטי יקר ובעדות המתלוננת. זאת ועוד, מתחילת הדרך נטל הנאשם אחריות על מעשיו ושב והתנצל עליהם בפני המתלוננת בכל הזדמנות, כפי שעלה גם מהתסקיר. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הבין דפוסי ההתנהגות האלימה בקשר ולהתרשמות שירות המבחן ניכר שיפור ביכולת של הנאשם להתבונן ולבחון מצבים מורכבים, לווסת רגשות ולשלוט בכעסים. גם בדיון לפני היום שב הנאשם ואמר שלמד את הלקח והתחייב שלא ישוב על מעשיו.

(ד) שיתוף פעולה עם ההליך הטיפולי - עוד ביוני 2023, מיד עם שחרורו מהמצער, שולב הנאשם בטיפול בשירות המבחן בירושלים, במסגרת צו פיקוח מעצרים והיה בטיפול זה עד אפריל 2024. ביולי 2024 שולב בטיפול באשדוד. במקביל שולב הנאשם בטיפול ייעודי בתחום האלימות הזוגית במרכז למניעת אלימות זוגית במשפחה בבית ים - טיפול שנמשך שנה, החל מ-13.11.23. במסגרת טיפול זה הגיע הנאשם לפגישות בתדירות של פעם בשבוע, בעקביות, הראה מוטיבציה גדולה לשינוי והתמסר להליך הטיפולי. גורמי הטיפול התרשמו כי ניכר שיפור ביכולת של הנאשם להתבונן ולבחון מצבים מורכבים, לווסת רגשות ולשלוט בכעסים וכי הנאשם עבר תהליך ושינוי משמעותיים. על רקע רצון ומוטיבציה של שני בני הזוג להשתלב בטיפול זוגי - הופנו לתחנה לייעוץ זוגי ומשפחתי באשדוד וב-4.11.24 עברו הליך אינטייק. בדצמבר 2024 החלו טיפול זוגי במסגרת התקיימו 3 פגישות. שירות המבחן ציין בתסקירו מיום 1.1.25, כי לאחר שהנאשם שב לביתו נפגשו עם בני הזוג והתרשמו שהאווירה בבית טובה ונינוחה, הנאשם מיישם הכלים שרכש בטיפול, מפגין סבלנות, התחשבות והקשבה לצרכיה ולצרכי הבת, יכולת לבטא עמדותיו בצורה מכבדת והשניים שיתפו בחוויה טובה ושביעות רצון מהשתלבותם בטיפול.

(ה) עמדת נפגעת העבירה - הן מהתסקיר והן מעדותה בבית המשפט עלה, כי המתלוננת תיארה

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

מערכת יחסים טובה וקרובה עם הנאשם ועם בתו מנישואיו הראשונים, שללה קנאות, רכושנות, אלימות או איומים בעבר וחש מוגנת לצידו. מאז הולדת בתם המשותפת החלו ויכוחים משמעותיים בין בני הזוג, בעיקר סביב החינוך של הבת, אך הצליחו תמיד להגיע להסכמה והבנה הדדית. המתלוננת ציינה כי המצב הבטחוני בין רוסיה לאוקראינה השפיע על מצבו הנפשי של הנאשם וגרם ללחץ בנוגע לעסקיו. לאורך כל הדרך ציינה המתלוננת, כי היא מעוניינת לחזור לחיות חיים משותפים עם הנאשם ולהשתלב עימו בטיפול זוגי. המתלוננת ביקשה להתחשב במצבו הרפואי, לא להשית עליו מאסר, אף לא בעבודות שירות ולהסתפק בשל"י. המתלוננת העידה כי היא מעוניינת שהנאשם יהיה עם הילדה בבית ויעזור בחינוך שלה. בטיעוניה הפנתה ב"כ הנאשם לקביעת כב' הש' אינפלד בסעיפים 46–49 לפסק דינו ב-ת"פ (מחוזי-ב"ש) 30590-09-11 מדינת ישראל נ' אבו עסל (17.6.12), בהם נקבעו הדברים הבאים, שאין לי אלא להצטרף אליהם ולהלן תמציתם (ההדגשות במקור – זד"ל):

46. **"...יש משקל של ממש לעמדת המתלוננת. היא זו שנפגעה, היא זו שעומדת בסיכון..."**
47. **המתלוננת מבינה היטב את הסכנה בו תהיה נתונה, אין מדובר בילדה קטנה אלא אישה בוגרת ואם לילדים, שיש לכבד את דעתה. המתלוננת מבקשת ליטול את הסיכון הזה, שכן להערכתה זוהי טובתה. הגנה על הציבור והגנה על המתלוננת, הן מטרה לגיטימית במטרות הענישה. אך אין הן מטרות יחידות.**
48. **המחוקק והפסיקה הרימו בשנים האחרונות את מעמדם של נפגעי עבירה, ונדרש מהתביעה ובתי המשפט להתחשב בעמדתם. עקרון זה אינו פועל אך ורק לחומרה, אף עמדה מקלה ומקבלת חייבת לקבל ביטוי ומשקל.**
49. **מאידיך גיסא, לא נכון להפריז במשקל עמדתה של המתלוננת. חובה על בית המשפט להטיל עונש הולם את העבירה. אין בית המשפט יכול להתנער מאחריות חברתית זו, אך בשל בקשתה של בת זוגו של הנאשם, לפיכך, יש ליתן לעמדתה המקלה משקל, מסוים, אך לא מכריע, אשר יפחית במעט מהעונש שיוטל על הנאשם בסופו של דבר. אולם, נוכח חומרת המעשה, אין מדובר בהפחתה גדולה מאוד".**

(ז) הנזקים שנגרמו לנאשם בשל ביצוע העבירות – לאחר ביצוע העבירות היה הנאשם עצור למעלה מ-3 חודשים מאחורי סורג ובריח (27.3.23–25.6.23), כ-5 חודשים במעצר בפיקוח אלקטרוני (27.6.23–20.11.23) ותקופה ממושכת בתנאים מגבילים, שכללו גם הרחקה מהמתלוננת ומהבת, עד שאלו בוטלו על ידי ביום 18.9.24.

מ-טל/4 עלה כי לאחר שהות ממושכת במעצר חלה ירידה בתפקוד פיזי ומנטלי, נזקק לטיפול פסיכולוגי והומלץ על טיפול בנוגדי דכאון.

בנוסף, נטען כי במהלך מעצרו אובחן עם זיהום בכפות רגליו – ככל הנראה הכוונה לתקופה בה שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, שכן הנאשם הופנה לאשפוז ב-3.9.23 (מועד בו היה במעצר בפיקוח אלקטרוני), כעולה מ-טל/2 ו-טל/3. הנאשם אושפז למשך 10 ימים (עד 13.9.23). כעולה מ-טל/2, הפטריה ברגליו הובילה לזיהום בכף הרגל.

(ז) חלוף הזמן מביצוע העבירות – ממועד ביצוע העבירות חלפו כמעט שנתיים. כתב האישום הוגש ב-27.3.23 וכשנה לאחר מכן, ב-12.3.24 הוצג בפני כב' השופטת דגנית משעלי ביטון הסדר טיעון, שכלל תיקון משמעותי של כתב האישום. הטיעונים לעונש נשמעו ביום 18.9.24 ונקבע דיון להשלמתם ב-9.1.25. בדיון היום, 9.1.25, השלימו ב"כ הצדדים טיעוניהם על סמך

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

התסקיר וחוות הדעת שהתקבלו. במשך מרבית התקופה עבר הנאשם הליכי טיפול משמעותיים, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים והמתלוננת תיארה שיפור ניכר ביחסיהם.

ח) הנאשם נעדר עבר פלילי ומאז האירוע לא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

6. כאמור לעיל, המחוקק קבע בסעיף 40ד ל-חוק העונשין כי בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם אם "מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם" ובהתאם לכך "לקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969". אין חולק כי הנאשם עבר הליך טיפול ושיקום משמעותיים, כמפורט לעיל, המצדיקים חריגה משיקולי שיקום. הנאשם נרתם להליך טיפול משמעותי, התמיד בו חרף גילו וקשיי השפה, נתרם ממנו והביע נכונות להמשיך בהליך טיפולי, בו החל ובפרט בטיפול הזוגי. שירות המבחן ציין כי מעבר ליכולת של הנאשם לתפקד באופן עצמאי, לשרוד סיטואציות מורכבות ולמנף משברים לצמיחה אישית, בהינתן הירתמות הנאשם לטיפול ממנו נתרם – רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינה נמוכה. מתן אפשרות לנאשם להמשיך בהליך הטיפולי יכולה לא רק לסייע לבני הזוג לעבוד על תקשורת, רכישת כלים לניהול קונפליקטים ופתרון בעיות ובכך לצמצם עוד את הסיכון, הנמוך ממילא, אלא אף לקדם את האינטרסים של בני משפחתו ולמעשה גם את האינטרס של הציבור. עמד על כך כב' הש' סולברג בסעיף 10 לפסק דינו ב-ע"פ 7353/18 תדד נ' מדינת ישראל (1.5.19) (ההדגשה לא במקור - זד"ל) –

"מצב דברים שבו עבריין נרתם כולו לשיקום, עושה כל שלאל ידו כדי לחזור למוטב, ומצוי בעיצומה של חזרה לדרך הישר - עשוי להצדיק הקלה בעונשו, או למצער התאמתו, כך שהעונש שבו ישא לא יפגום במאמצי השיקום, ובתוצאותיהם המוכחות. בכך יקודם אינטרס הציבור, בשובם של בני החברה שסטו מן הדרך לתפקוד חיובי ומיטיב. אכן, לא בכל המקרים יפה הבכורה להלימה ולהרתעה; לעתים ראוי לשיקולי השיקום לתפוס את הבכורה"

7. מקובלת עלי טענת ב"כ המאשימה, כי לא בכל מקרה בו נאשם משתף פעולה עם הליך טיפולי יש מקום לחרוג מהמתחם וכי החריגה שמורה למקרים יוצאי דופן שנקבעו בפסיקה. זאת ועוד, המלצת שירות המבחן לא מחייבת את בית המשפט, בין היתר משום ששיקולי בית המשפט רחבים מאלו של שירות המבחן. עם זאת, המקרה שלפני נמנה על אותם מקרים חריגים, בהם יש מקום ליתן להמלצה משקל משמעותי, נוכח ההירתמות להליך הטיפולי והשינוי המשמעותי שחל. עמד על כך כב' הש' דנציגר בסעיף 19 לפסק דינו ב-ע"פ 8706/15 חמודה נ' מדינת ישראל (6.7.16)

"שירות המבחן הינו גורם סטטורי הממלא תפקיד חשוב ביותר ומייעץ לבית המשפט עצות שמשקלן רב... אף אם לא תמיד מתקבלת המלצת שירות המבחן, סבור אני שיש לתת לה משקל רב בנסיבות המקרה דנן ולאפשר למערער להשלים את ההליך הטיפולי-שיקומי, ... דבר שיהיה בו כדי להועיל בראש ובראשונה למערער עצמו, אך גם לציבור כולו."

8. בבקשתה לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום, הפנתה ב"כ הנאשם לע"פ (מחוזי-חי') 2350-02-13 פלוני נ' מדינת ישראל (7.11.13), בו הופחת העונש מ-12 ל-6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

באירוע חמור מזה שלפני, במסגרתו לאחר שבתו ביקשה ממנו שיפסיק לשתות לשוכרה, הפך את השולחן וכתוצאה מכך נשברו הצלחות שעליו. למחרת איים על אשתו כי יש לה 12 שעות להוציא כל בגדיה מהארון אחרת ישרוף אותם. קילל בת אחרת, תפסה ביד אחת ודחף אותה ביד אחרת, משך בשערה וגרר אותה מהחדר לסלון. הרים כיסא וזרק אותו לעבר אשתו ובתו. לאחר מכן איים שישרוף בגדי אשתו אם יישארו בארון. כשאשתו אמרה שתזמין משטרה, איים בפגיעה בגופה ובחייה. עוד הפנתה ב"כ הנאשם ל-ע"פ 7459/12 ש"ב נ' מדינת ישראל (8.1.19), במסגרתו הופחתו 6 חודשי מאסר מעונשו של צעיר, ששדד באיומים חנות נוחות בתחנת דלק, בהתחשב בהליך השיקום שעבר. באשר לקושי בריצוי מאסר בעבודות שירות, הפנתה ב"כ הנאשם לקביעה בפסקה ז' לפסק דינו של כב' הש' רובינשטיין ב-רע"פ 1/09 אסרף נ' מדינת ישראל (17.3.10), שם נקבע כי מצבו של אדם עם מוגבלויות לא צריך להיות שונה מזה של כל אדם אחר – אולם הקביעה לא רלוונטית לעניינו, שכן הנאשם שלפני נמצא כשיר לרצות מאסר בעבודות שירות במוגבלות. בדיון היום הוגש דף אסמכתאות נוסף. המשותף לכל פסקי הדין אליהם הפנתה ב"כ הנאשם הוא, כי בהתקיים נסיבות סעיף 40 ל-חוק העונשין בית המשפט רשאי "להעדיף את שיקולי השיקום ולבחור בענישה, על פי עיקרון ההלימה, שלא תפגע באופן ממשי בסיכויי השיקום". בית המשפט העליון הבהיר, כי יישום הוראות סעיף 40 ל-חוק העונשין יכול שיעשה לא רק בעבירות קלות, אך "עם זאת בעבירות עם חומרה יתרה ההתחשבות בשיקול השיקומי תיעשה רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, לאחר שביהמ"ש שוכנע שהן גוברות על הצורך לקבוע את העונש במתחם העונש ההולם" [ראו והשוו ע"פ 8068/21 מרם נ' מדינת ישראל (4.4.22); ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.18); ע"פ 779/15 פלוני נ' מדינת ישראל (12.4.15), אליו הפנתה ב"כ הנאשם].

סוף דבר

9. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר תוקן באופן משמעותי. הנאשם הביע חרטה מתחילת הדרך והתנצל בפני המתלוננת בכל דרך אפשרית. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הפנים הפסול שבהם, הביע מוטיבציה והתגייס לטיפול ממושך, שנשא פירות. גורמי הטיפול השונים מסרו כי הנאשם נתרם להליכי הטיפול ונרתם מהם ושירות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות אלימה, רמת סיכון שתצטמצם עוד במסגרת הטיפול הזוגי, בו החלו המתלוננת והנאשם. המתלוננת סלחה לנאשם, ציינה פעם אחר פעם כי לא חוששת מפניו וביקשה לשוב ולגור עימו. מאסרו של הנאשם, ולו בעבודות שירות, יפגע בו, בבתו ובאשתו מהן הורחק כשנה וחצי. נוכח כל האמור לעיל, תוך התחשבות גם בצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 140 ו-140 ל-חוק העונשין – מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום, אולם לצד זאת ראיתי לנכון לשלש את כמות שעות השלי"ץ. אשר על כן, בהתחשב בנסיבותיו האישיות, לרבות גילו המתקדם, הליכי שיקומו, מצבו הרפואי המורכב, עברו הנקי, תוך התחשבות בעדות נפגעת העבירה, בכך ששהה במעצר למעלה מ-3 חודשים וכ-5 חודשי מעצר בפיקוח אלקטרוני – אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ב. חודשיים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 61464-03-23 מדינת ישראל נ' בס

ג. 3,000 ₪ **התחייבות**, למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים. על הנאשם להצהיר על ההתחייבות היום. לא יצהיר על ההתחייבות היום – יהיה על הנאשם לרצות 30 ימי מאסר בפועל לשם כפייה.

ד. 1,000 ₪ **קנס** או 20 ימי מאסר **תמורתו**.

ה. 360 **שעות שירות לתועלת הציבור**, בהתאם לתכנית שירות המבחן בתסקיר מיום 1.1.25, למשך שנה מהיום (להלן: **צו של"ץ**). ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה שירות המבחן יבצע את השינוי המתאים ויעדכן.

ו. **הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום** (להלן: **צו המבחן**).

מובהר לנאשם כי אם לא יעמוד בצו השלי"צ או בצו המבחן, יוחזר עניינו לדיון בבית המשפט, ודינו ייגזר מחדש.

תשומת לב הנאשם כי ניתן לשלם את הקנס באחת הדרכים הבאות:

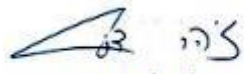
- ← בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il.
- ← מוקד שירות טלפוני (בשרות עצמי) מרכז גבייה - במספר *35592 או 073-2055000.
- ← במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום). **לא תשמע טענה שהנאשם לא קיבל שוברי תשלום בדואר.**

ניתן צו כללי למוצגים: להשמיד, לחלט ולהשיב לבעלים, לפי שיקול דעת היחידה החוקרת.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן והודע היום, ט' טבת תשפ"ה, 09 ינואר 2025, במעמד הצדדים.

זהר דולב להמן, שופטת